

διὰ τῆς ἀλώσεως τῆς Τρωάδος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, μεθ' ἣν πολλοὶ τῶν κατοίκων καὶ ὅλοι οἱ διασωθέντες ἀπόγονοι τοῦ βασιλικοῦ οἴκου κατέλιπον τὴν ἐρημωθεῖσαν χώραν τῶν. Ἐκτοτε δὲ αὕτη καταληφθεῖσα ὑπὸ ἄλλων κατοίκων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἰδίως τῶν Φρυγῶν ὠνομάσθη *Μικρὰ Φρυγία*.

3) *Λυδία*. Ἡ χώρα αὕτη καλουμένη τὸ πάλαι *Μηγρία* ἦτο κατὰ τὸ πλεῖστον πεδινή καὶ διερρέετο ὑπὸ δύο ἀξιολόγων ποταμῶν τοῦ *Καύστρου* καὶ τοῦ *Χρυσοφόρου Πακτωλοῦ*, πηγάζοντων ἐκ τοῦ ὄρους Τρωῶλου. Οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Μήγρονες ἦσαν δύο φύλα τοῦ αὐτοῦ πιθανῶς θρακικοῦ ἔθνους, καὶ οἱ μὲν πρῶτοι ᾤκουν τὰς περὶ τὸν Καύστριον πεδιάδας καὶ τὰς ἐγγύς παραφρείας, οἱ δὲ Μήγρονες ἐνέμοντο τὰ ἀνατολικώτερα περὶ τὸν Τρωῶλον καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἐρμον καὶ Ὑλλον μέρη, κατὰ δὲ τοὺς ὑστέρους χρόνους ἔλαβον τὸ κοινὸν ὄνομα *Λυδοί*. Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον τρεῖς βασιλικάι δυναστεῖαι ἤρξαν ἀλλεπάλληλοι ἐν Λυδίᾳ ἀπὸ τοῦ 1500—557 π. Χρ. ἦτοι ἡ τῶν *Ἀτταδῶν* (1500—1225), ἡ τῶν *Ἡρακλειδῶν* (1225—727), καὶ ἡ τῶν *Μερμναδῶν* (727—557). Αἱ σχέσεις τῶν Λυδῶν βασιλέων πρὸς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ὅπερ ἐπεκύρωσε τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα τοῦ πρώτου τῶν *Μερμναδῶν* Γύγου, ὅστις ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ἀναγρέσεως τοῦ προκατόχου τοῦ *Κανθαύλου*, καὶ ὁ πόλεμος, ὃν ὁ Γύγης ἐκήρυξε κατὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων τῆς Μ. Ἀσίας, κατέστησαν γνωριμώτερους τοὺς Λυδοὺς εἰς τοὺς Ἕλληνας. Μετὰ τὸν Γύγην βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 719—681 ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν ἡ δυναστεία τῶν *Μερμναδῶν*, ἧς πρῶτος βασιλεὺς ἀναφέρεται ὁ Ἄρδης (681—632). ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ λέγεται ὅτι εἰσέβαλον εἰς τὴν χώραν οἱ *Κιμμέριοι* (οἱ *Σκύθαι* ἕρ. ἀνωτέρ. σ. 53), οἵτινες μόλις ἐπὶ τοῦ τρίτου τῶν *Μερμναδῶν* Ἀλυάττου ἐξεβλήθησαν. Τὸν Ἄρδην διεδέχθη ὁ *Σαρδανάτης* (632—620) καὶ τοῦτον ὁ Ἀλυάττης (620—563). Οὗτος ἐκίνησε πόλεμον καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἔθνων τῆς *Μικρᾶς Ἀσίας* καὶ κατὰ τῶν παραθαλασσιῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν καὶ καθυπέταξε τοὺς *Κᾶρας*, *Μυσοὺς*, *Βιθυνοὺς* καὶ *Πάφλαγόνες*, ἐκ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν

πόλεων πλὴν ἄλλων ἐκυρίευσεν τὸν *Κολοφῶνα* καὶ τὴν *Σμύρνην*, ἧς καὶ κατέσκαψε τὰ τεῖχη. Ἐπὶ δὲ τοῦ υἱοῦ καὶ διαδόχου αὐτοῦ, τοῦ περιφήμου *Κροίσου* (563—549), μέγα μέρος τῆς *Μικρᾶς Ἀσίας* ὑποκείμενον ἤδη εἰς τοὺς Λυδοὺς ἐμφανίζεται κατὰ πρῶτον ὡς αὐθύπαρκτον καὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον κράτος, ὅπερ ὅμως δὲν διήρκεσεν εἰμὴ βραχὺν χρόνον· διότι ὁ *Κροῖσος* ἐν τῇ πεποιθήσει τῶν οἰκείων δυνάμεων καὶ τῆς ἀδήλου καὶ σκοτεινῆς ἐννοίας τῶν περιβοητῶν ἐκείνων *Δελφικῶν χρησμῶν* ἄρας πόλεμον κατὰ τοῦ κραταιοῦ *Κύρου*, βασιλέως τῶν *Περσῶν*, ἠττήθη ἠτταν ὀλοσχερῆ πρῶτον περὶ τὴν *Ἡπείριον* τῆς *Καππαδοκίας* καὶ εἶτα παρὰ τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ *Σάρδεϊς* (549). ὥστε ἀπὸ τοῦ νῦν μετὰ τῆς *Λυδίας* καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ δυτικὴ Ἀσία κατέστη σατραπεία *Περσικῆ* καὶ διέμεινεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τῆς ὑποτελείας 214 ἔτη, ἦτοι μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς *Περσικῆς μοναρχίας* ὑπὸ τοῦ *Μεγάλου Ἀλεξάνδρου*.

Ὁ *Κροῖσος* ἀνὴρ φιλόξενος καὶ φιλόμουσος, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ δραστηριώτατος καὶ εἰς ὑπερβολὴν φιλόδοξος βασιλεὺς, ὕψωσε τὸ *Λυδικὸν* βασίλειον εἰς τὸν *Κολοφῶνα* τῆς δυνάμεώς καὶ δόξης· οὐ μόνον ἄπασαι αἱ τῆς Μ. Ἀσίας χῶραι, πλὴν τῆς *Λυκίας* καὶ *Κιλικίας*, ἦσαν ὑποκείμεναι εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ *Μικρασιαῖται* Ἕλληνες, Ἴωνες, Δωριεῖς καὶ Αἰολεῖς, μὴ ὑπακούσαντες εἰς τὴν συμβουλὴν τοῦ ἐκ *Μιλήτου* σοφοῦ *Θάλητος*, συμβουλεύσαντος αὐτοὺς νὰ συνενωθῶσι καὶ συναπαρτίσωσι μίαν κοινὴν ὁμόσπονδον πολιτείαν, συνεχωνεύθησαν εἰς τὸ βασίλειον τῶν *Λυδῶν* γενόμενοι ὑπήκοοι τοῦ *Κροίσου*, ὅστις παρ' ὀλίγον θὰ ἐκυρίευσεν καὶ πάσας τὰς Ἑλληνικὰς νήσους, ἐὰν δὲν μετέπειθεν αὐτόν ὁ *Πριηνεὺς* φιλόσοφος *Βίας* (Ἡρ. 1, 27.). Ἡ πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τοῦ ἦτο τότε ἡ πολυανθρωποτάτη καὶ πλουσιωτάτη πόλις τῆς Ἀνατολῆς, ἄπασα δὲ ἡ ἄσιατικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ πολυτέλεια διέλαμπον ἐν τῇ αὐλῇ αὐτοῦ, ἡ φήμη τῆς δόξης καὶ τὰ ἀμύθητα πλούτη αὐτοῦ προσείκυνον εἰς τὴν αὐλὴν του πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ἄνδρας σοφοὺς καὶ φιλόστοργας, ὧν οἱ μὲν συνέφερον, ἵνα θαυμάσωσι τὴν δό-